LISTY městské části ZBRASLAV

informační zpravodaj pro občany Zbraslavi, Lahoviček a Lahovic mimořádné vydání, listopad–prosinec 2004

Zbraslav přátelská a krásnější

Anketa představuje standardní postup pro získávání názorů veřejnosti. Bývá využívána v přípravné fázi nějakého projektu – tak jako v tomto případě, kdy se jedná o zahájení volebního Červenomodrého programu – zvelebování zanedbaných zákoutí města. Radnice může též testovat výsledek nějakého opatření, například Praha 5 nyní anketou zjišťuje úspěch či neúspěch reklamní kampaně zaměřené na neukázněné majitele psů. Někdy se stane, že se objeví strach z výsledků ankety či nelibost nad zveřejněním názorů občanů vůbec.
Za nedůvěrou ke zjišťování nálad obyvatel stojí povětšinou vždy nějaký konkrétní důvod. O to pravděpodobně jde v našem případě, kdy radnice Červenomodrý program vnímá jako konkurenci, namísto toho, aby ho podporovala. Komu může uškodit, když budeme usilovat o obnovu Karlova stánku? To, že lidé stojí o jeho úpravu, je jedním z podstatných výsledků ankety. Není normální, aby místo s tak silným symbolickým významem a emocionální hodnotou chátralo a bylo ostudně zanedbané!
Tvůrci ankety nenašli oporu ve vedení radnice, byli nuceni nést všechny náklady s anketou spojené (celková suma za tuto konkrétní anketu, přestože není nijak rozsáhlá, se pohybuje kolem 20 tisíc Kč) a zamítnutí jejího uveřejnění bylo jedním z důvodů vzniku Listů.

Předkládáme veřejnosti vyhodnocení ankety z roku 2003 – anketa byla určena pro všechny občany městské části, jejími autory byli Ondřej Hofmeister a Filip Hačkajlo. Nad výsledky ankety proběhla 7. října veřejná debata v rámci akce Tlachy babího léta I. Cílem ankety bylo „otestovat“ zájem občanů o čistotu a pořádek ve městě, o chod a podobu města. Občané měli z výčtu neupravených míst města vybrat ta, která by podle jejich názoru měla být dána do pořádku přednostně. Současně se autoři dotazovali na možnost spolupráce s občany při rekonstrukci veřejných prostranství, na představu o tom, jak má být postupováno. Dále se anketa ptala na potřebu aktuálních informací a na hlavní zdroj informací o dění ve městě. Poslední okruh ankety se zaměřil na ožehavé aktuální problémy a potíže veřejného života. Anketa tak zareagovala i na potřebu vyjádřit se k věcem veřejným.

Celkem přišlo 67 odpovědí, což je několikrát méně, než autoři předpokládali. V jakém poměru je zbraslavská realita se situací zaběhané místní demokracie? Kvalifikovaný odhad vázaný na počet dospělé populace ve městě počítal s tím, že se do ankety zapojí 200 až 400 občanů (tj. přibližně jedna desetina obyvatel). Zajímavá je též otázka, kolik obvykle bývá v místě veřejně aktivních občanů – přibližně 3 až 4 % populace, což je přepočteno na Zbraslav (z hrubého odhadu 4 tisíc dospělé populace) řekněme 120 osob. Nicméně je třeba brát jako sociální realitu skutečnost, že na anketu odpovídala malá skupina občanů (přestože možnost vyjádřit se měli všichni). Nejde o to s výsledky polemizovat, ale naopak vzít je jako fakt a respektovat je!

I. Zájem o informace

Výsledky ankety potvrdily zájem dotazovaných občanů o podrobné informace, a to především o stavbě dálničního obchvatu (ot. 4) a o chystaných protipovodňových opatřeních (ot. 5).

II. Zdroje informací

Občané čerpají informace především z místních novin (50 odpovědí), z internetových stránek a na třetím místě ve sledovanosti jsou schůzky s veřejností a plakátovací plochy. Čtvrtou pozici (šestinovou po místních novinách a poloviční od plakátovacích ploch) zaujímají veřejná jednání zastupitelstva (9 hlasů) a úřední desky (8 hlasů).

III. Vlastní červenomodrý program (tedy úprava zanedbaných míst)

O každé z předkládaných 11 míst projevili občané určitý zájem, žádné z míst „nepropadlo“. Nejmenší zájem byl o plácek v Záběhlicích, o prostranství před hospodou U Bláhů a o plácek Antonio v ulici U Národní galerie. Naopak největší zájem občané projevili o obnovu a zkrášlení Karlovy vyhlídky, prostranství kolem studánky při vstupu do parku Belveder (za prádelnou) a prostranství s bezinkovým keřem v Bílce. Následuje Havlín, místo s kaštanem proti Husovu pomníku a ulice Na Vrškách.

V odpovědích se objevilo i několik vlastních návrhů. Lahovičtí se brání, že není zařazeno žádné veřejné prostranství z Lahovic a Lahoviček, a navrhují upravit místo kolem pomníku a dětské hřiště, obě tato místa byla k dnešnímu dni již zrekonstruována. Dále občané doplňují výčet míst o celý Havlín, celý Belveder, pěšinu podél řeky, ulici U Malé řeky a okolí transformátoru.

IV. Chtějí být občané seznamováni s návrhy obnovy a úpravy veřejných prostranství?

V drtivé většině odpovídají rozhodně ano (60 hlasů proti 6).

V. Možná spolupráce a pomoc občanů při realizaci Červenomodrého programu

Třetina dotazovaných nabízí aktivní spolupráci, třetina v případě, že bude o pomoc požádána a třetina spíše ano, ale není zatím rozhodnuta.

Zajímavá je šíře nabídek spolupráce a možná i překvapivý je důraz na pravidelné jarní a podzimní úklidy o sobotách (brigády). Občané uvádí nabídku na pomoc při organizaci brigád, objevuje se upozornění na jinde již realizovaný patronát nad konkrétním veřejným prostranstvím.

Občané požadují profesionální zpracování návrhů a možnost spolurozhodovat, požadují zapracování svých případných připomínek k projektu. Nabízí spolupráci při veřejné prezentaci. Objevuje se i nabídka profesní konzultace.

VI. Co občany „pálí“, co by chtěli změnit (aktuální ožehavé problémy)

Fungování samosprávy a MÚ

(Pokud není uvedeno číslo v závorce, připomínka se objevila v odpovědích jen jednou. Vzhledem k roční prodlevě s vyhodnocením jsou některé připomínky irelevantní, neboť již došlo k nápravě.)

Vadí vedení obce, konkrétně starosta (2), tajemnice, arogance volených funkcionářů, arogance vedení obce, špatně fungující zastupitelstvo, nevhodné vystupování některých členů ODS na veřejných zasedáních zastupitelstva.

Vadí špatná spolupráce s veřejností, nedostatečná prezentace projektů, nedostatečná informovanost občanů (3), malá komunikativnost radnice, nedostatečné informační výstupy z radnice (uzavřenost vůči veřejnosti, izolovanost), objevuje se požadavek intenzivnějšího prosazování zájmů občanů.

Vadí laxnost při rozhodování o otázkách rozvoje MČ, velmi špatné ověřování zápisů ze zasedání. Nedostatečný dozor MČ nad stavební a ekologickou stránkou dálničního okruhu. Objevuje se požadavek na odstoupení vedení obce.

Vzhled města:

Čistota a pořádek ve městě

Vadí špína, nečistota, nepořádek (4), nepořádek na veřejných prostranstvích, neuklizené vedlejší komunikace, znečištěné chodníky (2), nepořádek na Belvederu, málo košů na Belvederu, nepořádek na Havlíně, nepořádek v Borovičkách (zanedbané dětské hřiště, nevyužívané volejbalové hřiště). Vadí neuklizená kontejnerová stání, nepořádnost občanů, nepořádek po majitelích psů (2), vadí, že není postih majitelů psů za znečišťování veřejných prostranství.

Vadí černá skládka za zahrádkářskou kolonií na Baních, splašky vytékající z Loděnice. Objevuje se požadavek na více kontejnerů pro občany.

Ekologie a zeleň ve městě

Vadí nedostatek zeleně, stav veřejné zeleně (2). Chybí péče o zeleň, chybí stromy na chodníku před

Hlavně klid na práci…

Otázka měsíce

Zeptali jsme se Jaroslava Krejčího, emeritního profesora, který střídavě žije v Lancasteru a v Praze a který za svoji poslední knihu Postižitelné proudy dějin obdržel výroční cenu Nadace Český literární fond:

Kde asi se podle Vás po 15 letech od listopadu 1989 nacházíme na pomyslné cestě za demokracií a svobodou.

My jsme už takovou cestu jednou nastoupili, a to v r. 1918, jenže jsme ji v důsledku vnějších tlaků museli po 20 letech opustit. Porovnám-li 15 let nynější cesty s 15 lety cesty tehdejší, soudím, že pro úspěch máme lepší předpoklady. Neprožíváme velkou hospodářskou krizi jako v r. 1933 a naše státní a národní bezpečnost není ohrožena. Naši ústavou i praxí je více zdůrazněna dělba moci a občan má větší okruh volby do zákonodárských sborů. Také regionální samospráva se začíná více uplatňovat. Naproti tomu politická angažovanost občanů a zájem o uplatnění volebního práva ochabuje. Z politických stran jedině komunisté mají solidnější členskou základnu a k volbám ochotnější voliče. S demokratičtější strukturou státu kontrastuje nedostatek demokratického uvědomění občanů. Svoboda je často chápána jen jako individuální záležitost – právo každého dělat co chce.

Barborou. Vadí nedostatek péče o městskou zeleň, neudržované stromy na chodnících či v jejich blízkosti, nedostatečná úprava levého břehu Vltavy. Není postih majitelů neudržovaných pozemků. Objevuje se potřeba budování parků a jiné zeleně. Vadí přeměna části Krňáku v odpadní stoku. Nekontroluje se financování úpravy zeleně (např. na Belvederu).

Doprava

Vadí provoz nákladních vozidel po hlavní komunikaci, nadměrné dopravní zatížení ve spodní části Zbraslavi (2), tranzitní doprava, nedostatečná kontrola dopravních předpisů, nedodržování rychlosti na hlavních ulicích, placené parkoviště na náměstí.

Stavebně technické záležitosti

Vadí vzhled náměstí, neupravené boční ulice. Vadí vysoké zdi namísto plotů, ošumělost sídliště, „stupidní“ zábradlí v ulici Žitavského, nevhodná zábradlí vůbec. Vadí nedostatečná realizace dočasných opatření (např. nevhodný přístup u náhradní zastávky v ulici K Přehradám). Objevuje se požadavek urychlit opravu ulice Žitavského. Vadí betonové dlažby namísto kamenných včetně obrubníků.

Kultura a volný čas

Vadí absence hřiště s rampou a skateboardem, jako je v Radotíně, vadí nedostatečný počet dětských hřišť. Objevuje se požadavek lepšího využití prostoru v Borovičkách, zvýšení kulturních možností pro volný čas (sál, kino). Vadí neupravená ledová plocha (2). Vadí málo příležitostí pro sportovní vyžití dospělých a dětí.

Služby

Vadí nedostatečná nabídka služeb v horní části Zbraslavi. Vadí, že není známo, kdo je pověřen údržbou té které dané lokality a kde je možno reklamovat nekvalitní práci.

Vztahy

Vadí negativní vztah starousedlíků k novým obyvatelům.

Ostatní

Vadí nevyužitá Zbraslavanka. Vadí, že není dostatečně využíván institut veřejných prací. Vadí autoři ankety.

Koncepční záležitosti

Vadí absence koncepce rozvoje MČ. Objevuje se požadavek vytvořit občanské sdružení – něco jako okrašlovací spolek. Chybí stránka na stížnosti občanů, kde by mohli uvádět, co se jim nelíbí. Není dostatečná podpora obyvatel při jednání s Magistrátem.

Návrhy z podzimu 2004

Při debatě v rámci akce *Tlachy babího léta I.* byly předneseny a prodebatovány dva podnětné návrhy a to:

1. Zaměřit se na čistotu ve městě a vytvořit systém, jak o ni usilovat a jak kontrolovat prováděný úklid. Tím by se chtěl do konce volebního období zabývat Kontrolní výbor s paní Ing. Věrou Kovaříkovou v čele.

2. Požádat zastupitele, aby ve svém volebním obvodě přijímali náměty a připomínky občanů, třeba i ty, které se vztahují k čistotě a pořádku (přesně tak to funguje v sousedním Radotíně).

Jak dál s Červenomodrým programem?

Volební Červenomodrý program může být odstartován. První tři místa pro obnovu byla stanovena: jedná se o Karlovu vyhlídku, o prostranství kolem studánky při vstupu do parku Belveder a prostranství s bezinkovým keřem v Bílce. Je třeba připravit návrhy a předložit je k veřejnému posouzení, hledat způsoby financování.

Spolupráce ze strany aktivních občanů byla nabídnuta, patronát nad vytipovanými místy by měl být vyhledán a v programu využíván. Hozená rukavice pro autory ankety i celého programu prostě leží na zemi! *Ondřej Hofmeister, Jiří Ryba*

Výzva pro firmy a jednotlivce, kteří se chtějí podílet na obnově Karlova stánku: přihlaste se krátkou SMS na tel. 776 161 676 nebo 737 546 741

Úhel pohledu

V polovině volebního období je vhodný čas pro bilanci. Zeptali jsme se několika zastupitelů zbraslavské opozice: Jak hodnotíte uplynulé dva roky volebního období. Co se podle Vás mohlo podařit, a nepodařilo se?

Soňa Hasenkopfová

Každý ze zastupitelů si zajisté velmi dobře uvědomuje, co se za dva roky uplynulého volebního období podařilo či nepodařilo. Nehledě na to, že každý má jiný žebříček hodnot a priorit, ale i jiné hranice svého svědomí.

Zásadní věcí, která se rozhodně nepovedla a je pro mne osobně velmi nepříjemná, jsou často velmi nedůstojná veřejná zasedání místního zastupitelstva. V průběhu uplynulých dvou let byla leckdy provázena nevhodným chováním, arogancí, nekompetentností a trapnými výlevy, a to jak při jednání mezi zastupiteli navzájem, tak i ve vztahu vůči veřejnosti.

V článku uveřejněném v srpnových Zbraslavských novinách jsem se dočetla, že po nástupu nového člena zastupitelstva budou smysluplné a rozumné návrhy procházet poměrem hlasů 9 : 6. Nový člen zastupitelstva ve svém článku dále uvádí, že bude aktivně spolupracovat s kolegy ze Sdružení nezávislých a z ODS. Na základě tohoto prohlášení lze učinit jednoznačný závěr: avizovaným „přístupem“ vlastně nelze nic změnit. Je zřejmé, že o konkrétní spolupráci v rámci celého zastupitelstva evidentně není zájem! Vzhledem k ohlášenému využívání poměru sil 9 : 6 lze prosadit úplně vše a diskuze není nutná ani mezi zastupiteli, ale ani s občany – voliči.

Moje představa je taková, že žijeme společně na území MČ Zbraslav, a to by zastupitelé bez ohledu na momentální rozložení politických sil měli vždy respektovat – i v tom vidím smysl místní politiky. Někteří ze zastupitelů však pravděpodobně trávili první dva roky volebního období na Marsu, a zřejmě na něm i zůstanou. Asi je tam láká výhled nikým nerušené existence a zábavy po dobu zbylých dvou let volebního období.

Filip Gaspar

Za uplynulé dva roky se toho na Zbraslavi událo mnoho. Za největší milníky podle mého lze považovat povodně a privatizaci bytového fondu. Povodně se bohužel ovlivnit nedaly a odpovědi na otázku, zda byly prostředky na obnovu využity co nejefektivněji, se mohou velmi různit. Především zpočátku občané masivně kritizovali využití tzv. „povodňových peněz“.

Na rozdíl od povodní privatizace bytového fondu byla a je věcí, která se dala ovlivnit v celém rozsahu a mohla se podařit lépe. Její rozjezd byl nešťastný, bez snahy dosáhnout průhledný právní rámec. Při hlasování o zásadách bohužel do hry vstupovaly osobní zájmy některých zastupitelů, které byly nadřazovány nad zájmy Zbraslavi. V současnosti je důležité, aby privatizace pokračovala a byla dokončena bez zbytečného otálení. Poslední zasedání zastupitelstva bylo v tomto smyslu poněkud problematické.

Za největší chybu posledních dvou let považuji skutečnost, že se dosud nepodařilo dopracovat Plán rozvoje Zbraslavi včetně koncepcí tak důležitých oblastí, jakými jsou zdravotnictví, doprava a školství. Každá taková koncepce by stanovila priority pro rozvoj té které oblasti, které by následně mohly být zohledněny při utváření rozpočtu městské části. Dále by bylo možné o stanovené priority usilovat prostřednictvím dotací z Magistrátu či z fondů EU. Stanovené priority by také pomohly při rozhodování o využití příjmů z privatizace, které bohužel, a v tom vidím další závažnou chybu – neboť tu jde o jedinečnou situaci, která se již nebude opakovat – visí „ve vzduchoprázdnu“. Reálně hrozí, že peníze z privatizace se rozmělní na řadu nevýznamných věcí.

Dalším problémem, který by se po dvou letech již vyskytovat neměl, je špatná administrativní práce ÚMČ. Tím myslím přípravu materiálů pro zastupitele, výbory a komise, ale také například kvalitu zápisů ze zasedání Rady MČ. Šokující pak je, že se nejenže neplnila některá usnesení zastupitelstva, ale nebyl tu ani zájem mít o nich přehled. Přičemž usnesení jsou samozřejmě závazná a velmi jednoduše je možné začínat ne kontrolou plnění usnesení minulého zasedání, ale prostě kontrolou nesplněných usnesení.

Co by dále mělo fungovat bezproblémově a nefunguje, je vztah k občanům. Konkrétně mám na mysli liknavost při vyřizování žádostí o informace (v jednom případě se situace vyhrotila tak, že občan podal za neposkytnutí informací žalobu) a o neochotu spolupracovat s občany při řešení jejich problémů.

Jiří Ryba (do srpna 2004)

1. Rozhodně se nepodařilo rozhýbat rozvojové programy, nepočítám-li mezi ně kloubové autobusy a retardéry na vozovkách. (Pokud radnice nepřestane s touto aktivitou, dočkáme se, že hlavní ulice Elišky Přemyslovny bude zaplněna poskakujícími kloubovými autobusy, přitom se přímo nabízí jako řešení přímá linka ze sídliště na Smíchov.) Je to velká škoda. Právě v této chvíli probíhá na Praze 1 přehlídka rozvojových programů. Jiné čtvrti a jiná města jsou prostě připraveny. Nebylo však možné přesvědčit zbraslavskou vládnoucí koalici. Rozvojový fond nebyl dosud ani založen. Radnice zdá se dosud nechápe, co se pod rozvojem skrývá, že to není úsilí zastavět „pod taktovkou investora“ vše, co se zastavět dá, a nechce skončit s pokleslým urbanismem. Jde přeci o koncepční péči o urbanistický ráz města, o rozvoj jeho potenciálu, o zvelebování toho, co tu je. Možnost vybudovat druhé centrum je pravděpodobně zmařena a náměstí je stále vybydlené. Ve městě je řada opravdu zanedbaných zákoutí a náš Červenomodrý program radnice prozatím blokuje. Veškeré debaty na toto téma se minuly účinkem. Členům vládnoucí koalice tedy nezbývá než se chlubit nově postaveným domem s pečovatelskou službou, o který se ani nezasloužili, ani jej nepostavili.

2. Rozhodně se nepodařilo nastolit přátelskou dělnou atmosféru. Mohu to dokumentovat na svém případu. Nejprve jsem coby zastupitel připravoval privatizaci, výchozí dokument „Zásady prodeje bytových domů ve vlastnictví hl. m. Prahy svěřených Městské části Praha-Zbraslav“ a musel jsem to dělat jaksi poloilegálně, pokoutně, bez pomoci ze strany radnice jak morální, tak technické. Později, když jsem nebyl začleněn do žádné komi-

se či výboru, jsem se stal jakýmsi virtuálním kulturním domem, neboť se zdálo, že to nebude nikomu vadit. V roce 2003 jsem spolu s dalšími lidmi připravil celkem 17 akcí (v rámci kulturních cyklů *Slavnosti Elišky Přemyslovny*, *Zbraslavské babí léto* a *Zlatá neděle*), letos pak 21 (v rámci *Slavností* a *Zbraslavského babího léta*). Výsledek byl, že se tato témata dostávají na stránky ZN jen s obtížemi anebo vůbec. V létě pak jsem byl za leták vyzývající k účasti na naučnou stezku *Rozmarné léto* na podnět pana starosty předvolán před přestupkovou komisi! V září, při návštěvě Večerníků Praha na radnici (připravovala se příloha o Zbraslavi), nepadla ani zmínka o výše uvedených kulturních aktivitách, které v případě *Slavností* podpořilo dvacet zbraslavských firem a sponzorů (součástí neotištěného příspěvku pro ZN bylo i poděkování těmto obětavým firmám a jedincům). Toto jednání má opravdu velmi daleko k přátelské atmosféře.

3. Nepodařilo se využít potenciál místního úřadu – nepodařilo se využít jeho kapacitu pro plnění volebního programu. Důvodem je v prvé řadě skutečnost, že radnice žádný program nemá – ano, vládnoucí koalice dosud nepředložila a zdá se, že již ani nepředloží svůj program! Dalším vážným důvodem je absence základních manažerských schopností a umění vést lidi ze strany nového vedení. Ve své volné kapacitě (odhaduji ji minimálně na 20 % – a potvrdilo se, že tu volná kapacita je ve chvíli, kdy úřad bez větších obtíží zvládl odbavení povodňové pomoci) se jedná o stroj, který běží naprázdno. Zbraslav je tedy v tomto smyslu auto, do kterého se dá sice pohodlně usednout, ale bohužel nikam nejde.

Věra Kovaříková

Nad odpovědí na zadanou otázku jsem v rozpacích – porovnám-li Zbraslav jako celek dnes a před dvěma lety nevidím výrazné změny, které by byly výsledkem práce vedení obce a které zajímají běžného občana. Po povodni se podařilo opravit několik budov, které jsou majetkem MČ, velmi pěkné je obnovené divadlo Jana Kašky. Celková úroveň Zbraslavi je však téměř stejná. Stav chodníků a silnic, úroveň a šíře poskytovaných služeb, čistota města. Konkrétně: a) Dům s pečovatelskou službou není stále otevřen. b) Privatizace bytů probíhá, ale ne bez problémů a vážných připomínek občanů. c) Peníze, které získaly jednotlivé MČ na obnovu po povodních, nejsou na Zbraslavi a v Lahovičkách vidět tak, jako například v Radotíně či Chuchli. Proč se v Lahovičkách investovalo do polní cesty, zatímco chodníky v ulicích jsou hrozné, netuším. d) Představitelé obce zatím nevyužili pro širší zbraslavskou veřejnost jedno z nejkrásnějších míst v horní části města - Sluneční město, když připustili, aby okolí domů bylo obehnáno ploty a neprosadili vysazení parkové zeleně, vytvoření zón odpočinku. Doufám, že na tomto místě se ještě podaří vytvořit hezké a funkční centrum, které bude sloužit nejen ku prospěchu obyvatel Slunečního města, ale všech Zbraslavanů. e) V neposlední řadě by se měl určitě změnit a zlepšit způsob komunikace uvnitř zastupitelstva, ale i ve vztahu k občanům.

Podařit se mohlo mnohé, ale chybí vůle domluvit se. Ta je ze strany majitelů většiny hlasů veškerá žádná. Když Kontrolní výbor, jehož jsem nyní předsedkyní, v minulosti nefungoval, vadilo to mnohem méně, než když dnes funguje. Pracují v něm zkušení lidé a jejich práce má sloužit ke zlepšení situace. Chtěla bych jim touto cestou za jejich obětavou práci poděkovat i občanům za důvěru, kterou na rozdíl od vedení obce projevují tím, že se na nás obrací.

Dodnes nesplněno…

Přinášíme plné znění zprávy člena kontrolního výboru

Kontrola naplňování rozhodnutí a usnesení Zastupitelstva MČ Praha-Zbraslav za období od 18. listopadu 2002 do 31. srpna 2004
Kontrola proběhla podle schváleného programu činnosti kontrolního výboru a na výzvu zastupitelů MČ Praha-Zbraslav. Ke kontrole byly použity materiály z jednání Zastupitelstva MČ Praha-Zbraslav, usnesení Zastupitelstva a dále zápisy z jednání Zastupitelstva a Rady MČ Praha-Zbraslav.

2. zasedání Zastupitelstva MČ Praha-Zbraslav (dále pouze ZMČ) – 2. ledna 2003

Při projednávání bodu č. 5 – programové prohlášení jednotlivých uskupení rozhodlo Zastupitelstvo o zařazení tohoto bodu na 3. zasedání. K projednání bodu na 3. zasedání **nedošlo** a bod **nebyl projednán** ani na dalších zasedáních ZMČ.

3. zasedání ZMČ – 19. února 2003

Usnesením P 3 34 03 uložilo Zastupitelstvo Radě MČ Praha-Zbraslav (dále jen RMČ), aby ve spolupráci s Výborem pro obnovu zaplavených území neodkladně reagovala na připomínky přednesené občany Lahovic a Lahoviček na Zastupitelstvu na nejbližším řádném zasedání RMČ. Usnesení **nebylo splněno** na zasedání RMČ 26. 2. 2003, ale až na dalším jednání 5. 3. 2003.

5. zasedání ZMČ – 14. května 2003

Usnesení P 5 54 03 ukládá RMČ, aby v návaznosti na důsledky plynoucí z usnesení P 5 51 03, P 5 52 03 a P 5 53 03 začala zpracovávat a rozvíjet koncepci zdravotnictví. Do dnešního dne **nebyla** koncepce **zpracována** a Zastupitelstvu **nebyly dodány** ani žádné návrhy.

6. zasedání ZMČ – 18. června 2003

Usnesení P 6 75 03 ukládá RMČ prověřit možnost využití objektu bývalé pionýrské klubovny na školku do konce července. **Nebylo splněno v termínu** daném usnesením, ale bylo odpovězeno na dalším zasedání Zastupitelstva. Na základě odpovědi proběhla samostatná kontrola KV.
Usnesení P 6 76 03 ukládá RMČ neprodleně zajistit presentaci stavby 514 (dálničního obchvatu) pro občany. **Nebylo dodnes splněno**, a RMČ neměla ani snahu tuto presentaci pro občany zajistit. Pan Růžička vznesl dotaz na presentaci pro veřejnost na 10. zasedání dne 3. 12. 2003. Bylo mu sděleno, že proběhne schůzka, na které bude dán termín presentace. **Presentace dodnes neproběhla**.
Usnesení P 6 77 03 ukládá RMČ zpracovat do září 2003 koncepci rozvoje MČ Praha-Zbraslav, včetně návrhu způsobu projednání s veřejností. Koncepce byla předložena **s několika měsíčním zpožděním**, projednána s veřejností (možnost připomínek) a schválena na zasedání 1. září 2004.

10. zasedání ZMČ – 3. prosince 2003

Usnesení P 10 119 03 ukládá starostovi odeslat do 15. 12. 2003 Zásady privatizace bytového fondu na Zbraslavi včetně průvodního dopisu na MHMP. Dle výboru pro privatizaci **nebylo splněno v termínu** daném usnesením, ale toto bohužel nebylo možné ověřit. Dopis byl odeslán a zásady schváleny MHMP.
Usnesení P 10 121 03 uložila RMČ projednat zprávu o činnosti KV a přijmout opatření k odstranění zjištěných nedostatků a písemně informovat zastupitele do příštího nejbližšího zasedání Zastupitelstva Usnesení RMČ **nebylo splněno**, což bylo konstatováno usnesením P 11 130 04 – ZMČ konstatuje, že úkol daný usnesením P 10 121 03 **nebyl splněn**.

12. zasedání ZMČ – 25. února 2004

Usnesení P 12 145 04 ukládá RMČ, aby na přespříštím zasedání Zastupitelstva předložila návrh investičních aktivit pro rok 2005. **Nebylo dodnes splněno**.
Usnesení P 12 148 04 ukládá starostovi předkládat průběžnou informaci o průběhu budování kanalizace v Lahovičkách na každém zasedání místního Zastupitelstva. **Není opakovaně plněno**.
Usnesení P 12 150 04 a P 12 151 04 ukládají RMČ zapracovat detailní koncepce školství a zdravotnictví na Zbraslavi do plánu rozvoje MČ. **Nebylo dodnes splněno**.
Usnesení P 12 153 04 ukládá RMČ vypracovat zadání pro zpracování regulačního plánu. **Nebylo splněno**.

Závěr:

Usnesení zastupitelstva nejsou často plněna a není na ně upozorněno ani při kontrolách usnesení z předchozích zasedání. Řešením je evidovat všechna nesplněná usnesení a zaměřit se na jejich plnění. Usnesení Zastupitelstva jsou právně závazná pro všechny orgány MČ a tyto orgány se jimi musí řídit i přes osobní nesouhlas.

Kontrolu provedl Filip Gaspar
Zbraslav, 2. listopadu 2004

Říjnové překvapení

Zbraslavské noviny ve svém říjnovém vydání napsaly: velkým překvapením bylo odstoupení neformálního vůdce opozice z místního zastupitelstva. Překvapení by nemuselo být tak velké, kdyby mi redakce umožnila seznámit čtenáře s důvody vedoucími k tomuto kroku*, tak jak to učinila v předchozím případě, kdy abdikoval František Kadleček. Občané by si mohli udělat vlastní názor na celou věc – právě to však ZN svým čtenářům neumožňují.

Naše místní noviny však neobsahují, jak je v poslední době zvykem, ani celou řadu jiných aktuálních informací. Otištěná zpráva o prvním popráždninovém zasedání zastupitelstva pomíjí napjatou atmosféru jednání. Můj nástupce Filip Gaspar mi prostřednictvím SMS píše toto: „Tak ta moje premiéra byla opravdu perna, musel jsem se rozcilit. Mimo jiné byly schvaleny odmeny. Nemam zadnou dobrou zpravu.“ Nedozvíte se v ní ani o tom, že člen rady interpeloval vedení a proč. Proč taky, když vše jde jak na drátku...

Obsáhlý článek *Jen dál močálem černým podél bílých skal* o zbraslavských věcech veřejných musel ustoupit reklamě. Místo se nenašlo ani na otištění poloviny programu *Zbraslavského babího léta*, přesto, že se v tomto případě jedná o pár řádků – snad proto, aby lidé nevěděli, co se děje a co se chystá. Především však ve chvíli, kdy názor na výstavbu protipovodňové stěny počíná rozdělovat občany naší městské části, v říjnových ZN nenajdete znění dokumentu *Nesouhlasíme s navrženým způsobem protipovodňové ochrany*, ale ani *Souhlasné stanovisko* skupiny občanů k výstavbě protipovodňové zdi. Namísto toho nové číslo Zbraslavských novin přináší svým čtenářům pouze svůj vlastní komentář k této opravdu aktuální kauze. Zdá se, že redakce usoudila, že zbraslavští občané (a nejenom v tomto případě) nejsou ještě připraveni k tomu, aby si mohli svobodně vybrat z argumentů té či oné strany. Nepřipomíná Vám to něco?

sestavil Jiří Ryba

* V abdikačním dopise starostovi jsem psal:

...mé opakované snahy směřující k docílení kvalifikované, aktivní, k veřejnosti obrácené práce pro obec nebyly často přijímány s pochopením a některé dokonce vyvolaly zápornou reakci. Zdá se mi, že možnosti pozitivní práce v současném zastupitelstvu výše vymezeným směrem jsou dnes, v polovině volebního období, již zcela vyčerpány.

To jsou důvody, které mne vedou k rezignaci na mandát člena zastupitelstva městské části Zbraslav. Volně tak navazuji na červencové rozhodnutí Ing. Františka Kadlečka, který vyjádřil též nespokojenost se stávající politickou kulturou a s odbíháním od aktuálních problémů.

Dopis končí poznámkou pro čtenáře ZN:
Své rozhodnutí jsem konzultoval s několika aktivními občany, kteří mají přehled o současné situaci a kupodivu jsem u nich našel porozumění.

Malé ohlednutí za letošními Slavnostmi Elišky Přemyslovny

Rád bych touto cestou poděkoval všem sponzorům slavností a omluvil se jim za zpoždění, které vzniklo i tím, že Zbraslavské noviny následující příspěvek neuveřejnily. Bylo to pro mne tak šokující, že jsem nejprve přemýšlel, zda členové redakční rady měli opakovaně špatné známky z dějepisu anebo nemají rádi Přemyslovce, protože se jim pletou. Později jsem opustil toto vysvětlení jako nevěrohodné. Jako pravděpodobnější důvod se nabízí úporná snaha kašírovat realitu – do tisku nepustit sebemenší narážku na něco, co není v pořádku. V celém textu je jedna krátká pasáž, která může být takto vnímána. Redakce vypisuje malou soutěž pozornosti – kdo ze čtenářů Listů objeví místo, které snad popudilo cenzora, dotyčné dvě věty opíše a zašle na adresu redakce, postoupí do slosování. Výherce obdrží novou knihu Gabriely V. Šarochové Radostný úděl vdovský – královny vdovy přemyslovských Čech.

Přestože se letos jednalo teprve o druhý ročník, získaly si slavnosti nejen přízeň diváků, posluchačů a návštěvníků, ale stávají se postupně tradiční akcí městské části Zbraslav. Snahou organizátorů bylo připravit „kulturní podnik“ představující cyklus koncertů a přednášek doplněný o doprovodné kulturní akce. Slavnosti zahájily zádušní mší v kostele sv. Jakuba, v místech posledního odpočinku představitelky první a jediné české královské dynastie. Tentýž den se konal úvodní koncert, který měl letos název *Tance královského dvora* a uskutečnil se ve spolupráci s Národní galerií. V Královském sále Zbraslavského zámku hrálo Collegium Marianum, hudební těleso zaměřené na starou hudbu, ve výpravných kostýmech tančili členové skupiny historického tance Chorea historica. Do koncertního cyklu byl dále zařazen varhanní koncert na zbraslavské renesanční varhany v podání Jaroslava Tůmy, vystoupení Jiřího Schmitzera a závěrečný cembalový koncert v jinak málo přístupném kostele sv. Havla.

Jaroslav Tůma předvedl, že je nejen virtuoz, ale i příjemný průvodce svým vždy pečlivě a na míru připraveným programem. Ještě dlouho po koncertu zůstával v kostele malý hlouček příznivců varhanní hudby a úplný konec představoval zbytek večera ve Staré škole, kde organizátoři jako malý dárek ke skromnému honoráři připojili důkaz místní pohostinnosti. Koncert Jiřího Schmitzera přinesl do publika smích, zábavu a slzy do očí a dá se opravdu jen s potížemi komentovat. Naproti tomu závěrečný cembalový koncert byl plný noblesy a vznešené hudby. Účast pana senátora Outraty a jeho choti na tomto koncertě byla příjemná a neformální. Samotné místo, tedy nejstarší dochovaná stavba ve městě, je velmi působivé, a tak výkon umělců, prostředí a společnost, která se na koncert dostavila, vytvořily skutečnou harmonii a důstojný závěr celých slavností.

Krátký cyklus přednášek obsahoval přednášku o Václavu II, Zbraslavské madoně a středověké heraldice. Každá z nich přinesla něco nového a zajímavého, ohlas měly v podstatě všechny tři. Nejvíce posluchačů navštívilo přednášku o Zbraslavské madoně, při ní též padalo nejvíce otázek na přednášejícího, který je všechny bravurně zodpověděl.

Doprovodným kulturním akcím dominovala originální naučná stezka *Rozmarné léto* připravená ve spolupráci se školou Vladislava Vančury, na níž si každý mohl v praxi ověřit své znalosti historie a literární historie Zbraslavi. Jednalo se o akci s náročnou, téměř půlroční přípravou a její vyhodnocení si zaslouží samostatný text. Příjemným překvapením byla účast veřejnosti, protože některé věci jsou vždy velkou záhadou. Na trasu se dostavilo hned několik „rodinných hlídek“ a jedna z nich dokonce vyhrála, respektive při shodě bodů se spolu s první školní hlídkou podělila o první a druhé místo. Bez přípravy projít trasou a zodpovědět všechny otázky byl opravdu výkon, který si zaslouží chválu, a ta patří rodině Svobodově. Další dvě rodinné hlídky skončily společně na 9.-10. místě, šlo o rodinu Hofmeistrovu a rodinu Hrdých.

Další doprovodné akce byly mimo jiné věnovány dvěma novým knihám, knize Gabriely Šarochové *Eliška Přemyslovna a Jan Lucemburský: sňatek z rozumu* a obrazové publikaci Miroslava Hucka *U nás na Zbraslavi (Obrazová kronika z let 2001 – 2003)*. Letošní ročník též pamatoval i na jednu z nejzásadnějších událostí soudobých dějin, kterou představuje vstup do Evropské unie, a nabízel besedu s eurooptimisty a euroskeptiky, připravenou za pomoci Evropského hnutí v České republice. Beseda byla opravdová, obě strany byly skvěle připraveny, přerostla však v poněkud ostrý spor obou křídel, který nakonec přešel po oficiálním ukončení do kuloárů. Jak je možné, že politika je v Čechách stále místem velkých emocí? Příslušníkům národů, kteří se dokáží bavit o jídle, o počasí a sportu, aniž by skončili u politiky, člověk musí někdy závidět.

Přínosem pro letošní Slavnosti byla bezesporu skutečnost, že se podařilo symbolickým způsobem navázat na význam zbraslavského kláštera na počátku 14. století, jenž tehdy přesahoval hranice Čech. Organizátoři zahájili spolupráci s Lucemburským velkovévodstvím. Jeho excelence pan Pierre-Louis Lorenz, velvyslanec v České republice, převzal nad slavnostmi záštitu, a to spolu se zbraslavským senátorem Edvardem Outratou, předsedou Evropského hnutí. Záštitu nad odbornou částí Slavností převzal doc. Jan Royt a nad naučnou stezkou Rozmarné léto spisovatel Michal Viewegh. To vše posílilo prestiž nejen samotných Slavností, ale samozřejmě celé městské části. Logický krok tímto směrem vede k navázání spolupráce s polskou stranou, neboť Eliška Přemyslovna byla i polskou královnou.

Vadou na kráse byla neúčast pana starosty, který si nenašel čas ani na jednu z patnácti akcí, které Slavnosti letos představily. V určité situaci by to kromě jiného přineslo i velké nepříjemnosti pro pořadatele. Pan velvyslanec Lorenz se však na úvodní koncert omluvil – ke své omluvě připojil dvě bedýnky skvělého lucemburského vína, které pak bylo v Královském sále k dispozici pro účastníky. Bylo by milé, kdyby pan starosta v příštím roce následoval alespoň tohoto jeho příkladu.

Organizátoři na příští rok připravují změny. Byly podniknuty první kroky k založení občanského sdružení Aula Regia, které by mělo slavnosti pořádat. V oblasti programu budeme usilovat o udržení jeho dosavadní struktury, ale je samozřejmé, že připravujeme i nějaké to překvapení. Další formální změnou by měl být termín a místo zahájení slavností. Chtěli bychom dostát větší historické věrohodnosti a slavnosti zahájit v den výročí úmrtí královny Elišky. A na místě jejího skonu, kterým je Vyšehrad. Pokud by Slavnosti začínaly na Vyšehradě, šlo by nejen o příklon k historické pravdě, ale i o posun Slavností na celopražskou úroveň. Ostatně již letos jsme získali podporu Magistrátu.

Vraťme se od plánů k realitě roku 2004. Je možné říci, že *Slavnosti* odpovídajícím způsobem uctily památku výrazné historické osobnosti a v rámci Prahy připomněly význam Zbraslavi jako pohřebiště českých králů, na což se často zapomíná. Slavnosti Elišky Přemyslovny se tak postupně stávají nezaměnitelným kulturním cyklem, který chce nejen připomenout a zdůraznit českou minulost na konkrétní osobě poslední Přemyslovny, ale také vytvářet prostor pro setkávání lidí při tématech, která zabíhají nad rámec všedního dne. Jde o posilování městské komunity, o spoluutváření pocitu, že se nám tu dobře žije... To mimoděk dokládá i prozářená červnová neděle a nálada posledního dne Slavností. Na závěrečná rytířská klání v krásné přírodní scenérii, na louce v místech zvané Borovičky, zavítalo početné publikum, dostavil se i senátor Eduard Outrata se svojí manželkou a Česká televize Praha. Středověcí rytíři ukázkami svého umění spojenými s výkladem a dobrou zábavou ukončili letošní Slavnosti. Úplně poslední tečku představoval podvečerní komorní koncert v kostele sv. Havla, o kterém již byla zmínka výše. „Fyzickým“ pozůstatkem letošních slavností je naučná stezka *Rozmarné léto*, která by po jisté úpravě a malé investici mohla být přístupna veřejnosti trvale, a model královského mauzolea, slavné Auly Regie.

Děkujeme všem účastníkům za přízeň a sponzorům za neocenitelnou pomoc! A ti, kteří se na žádnou z patnácti akcí letošních Slavností nedostali, si jistě přijdou na své v příštím roce.

za organizátory *Jiří Ryba*

Poděkování patří sponzorům: Firmám Velkotržnice Lipence, MAPOL s.r.o., KORA s.r.o., Provozovna služeb s.r.o., Albert, SEPTIMA s.r.o., nakladatelství Alternativa, stavitelství HERODES, Zbraslavské lékárně pana Dr. Vůjtěcha, restaurantu Barabizna, zámecké restauraci Kotva, Městské části Zbraslav a Magistrátu hlavního města Prahy. Generálním sponzorem byla firma UJP Praha, a.s.
Poděkování patří restauraci Stará škola za skvěle připravené pohoštění na úvodní koncert.
Poděkování patří rodině Bartoňů, dvěma anonymním dárcům a panu Ing. Vladimíru Dlouhému.
Další sponzoři: Unie svobody Praha 5, Velvyslanectví Lucemburského velkovévodství v ČR.
Poděkování patří **hlavnímu květinovému sponzorovi**, firmě Květiny NOLINA a květinářství Monika.
Osobní poděkování patří paní Růženě Hartmanové, panu Ladislavu Janíkovi, paní Jiřině Pavlíčkové a paní Aritě Huckové za cenné rady a pomoc.
Zvláštní poděkování patří firmě FALCO-REDY s.r.o. za pomoc v nouzi a za podporu stezky Rozmarné léto.

Vyúčtování financí

Příjmy z peněžitých darů činí 107 000 Kč, příjmy ze vstupného 6 700 Kč. Celkové příjmy činí 113 700 Kč. Celkové výdaje činí 119 037 Kč (honoráře 74 456 Kč, propagace 13 720 Kč, ostatní výdaje 13 993 Kč, náklady na naučnou stezku 16 868 Kč). Rozdíl příjmů a výdajů (ztrátu) ve výši 5 337 Kč uhradili Filip Gaspar a Jiří Ryba. Vyúčtování sestavil Jiří Ryba, účetnictví akce zkontroloval Tomáš Růžička.

Výzva pro všechny,
kteří uvažují o členství ve sdružení Aula Regia:
ohlaste se pomocí SMS
na tel. 737 546 741 nebo 724 067 726

O čem se mluví? O zdi!

O zdi nebo spíše o lidech, o politicích, o obyvatelích žijících dole i na „kopci“. Co to bude ta zeď, má se stavět, nebo nemá, je proč se přít? Jak má vlastně vypadat účinná protipovodňová ochrana? A kdo o tom všem má rozhodovat? Protipovodňová ochrana se stala v poslední době častým tématem mnoha diskuzí stejně jako před časem povodeň samotná. Jde o to, zda se lze případným povodním úspěšně bránit, jakým způsobem a za jakou cenu, a to nejen z finančního hlediska. Předkládáme čtenářům Listů pokus o shrnutí věcné stránky této složité problematiky, popis dosavadního průběhu „sporu o zeď“ a některá nová fakta.

Povodeň je když...

Dotýká se mnoha oborů lidské činnosti a zasahuje citelně nejen do ekonomiky státu, soukromého sektoru, ale zejména do rodinných rozpočtů postižených domácností. Čím silnější povodeň, tím výraznější škody po sobě většinou zanechá. Vzniká náhodně, za vhodných klimatických podmínek. Výskyt povodní se pro snadnější dokumentaci označuje statistickou proměnnou průměrného průtoku Q, kterého dosáhne tok během vrcholu kulminační křivky. Běžně bývá povodeň označována přívlastky jako „stoletá“ nebo „padesátiletá“, což není zcela v souladu s faktickou statistickou výpovědí této hodnoty. Hned vysvětlím: V minulosti, ze které statistická data čerpáme, se měřila síla povodně pouze výškou hladiny, které dosáhla. Ta je ale jak známo úměrně závislá na urbanizaci a profilu říční nivy, která se však často mění, ať už lidskou činností nebo erozivním působením častějších povodňových cyklů. Statistický vzorek osmi staletí měření se z pohledu několika milionů let existence povodí rovná nule. Proto se z velké míry právě odborníci brání hovořit o povodni jako x-leté, neboť může jít o údaj velmi zavádějící.

Z nedávné historie protipovodňové ochrany Prahy – promarněná šance

Protipovodňovou ochranu tvoří tu více, tu méně ucelený systém opatření, kterými se obyvatelstvo snaží bránit přirozenému působení řeky ve snaze minimalizovat škody na majetku a životech. Praha se snažila již v minulosti bránit zuřícímu živlu v několika etapách. Poslední systém ochrany byl plánován ještě před povodní v roce 2002 a byl koncipován na průtoky rovnající se přibližně Q4500+ (4500 m^3 za vteřinu). Znaménko plus se zde užívá pro znázornění určité rezervy, které mohla stavba odolat bez přelivu přes korunu hráze.

Autoři této koncepce (Povodí Vltavy, Fakulta Hydrodynamiky ČVUT a další subjekty) vycházeli z měření a simulování extrémních průtoků na praktickém modelu úseku Vltavy v hlavním městě a později svou práci podpořili matematicko-fyzikálním modelem. Koncepce ochrany hl.m.Prahy je vlastně mapa celého řečiště s přesně označenými kritickými profily a retenčními plochami. Celkem jednoduše tak v barevné škále označuje místa, kudy řeka aktivně protéká a kde se naopak má snahu jen rozlévat do příbřežní nivy. Označuje místa, která by měla nebo mohla být chráněna, ale i ty, jež není možno ochránit žádným běžným způsobem.

Konkrétní stavební plány jednotlivých ochranných prvků zadalo město v devadesátých letech několika projekčním kancelářím. „*Tehdy pro to nebyla vhodná dob,*“ říká dnes prof. Gabriel z fakulty hydrodynamiky Pražského ČVUT. „*Politici tehdy na naše varování nereagovali dostatečně pružně. Pokud nehrozí bezprostřední nebezpečí, jen málokdo si uvědomí, jakou hrozbu může pro město rozvodněná Vltava znamenat.*“ Prof. Gabriel ví o čem hovoří – byl ředitelem Povodí Dunaje v 70. letech minulého století, tedy v době, kdy katastrofální povodeň postihla Žitný ostrov. Jeho bývalý žák, ing. Uher, dnes ředitel společnosti Povodí dolního toku Vltavy, v jednom svém článku k tématu ohrožení Prahy povodní například uvádí: „*Uspořádali jsme pro Pražský magistrát a představitele ohrožených městských částí projížďku parníkem po Vltav,ě kde jsme jim naši práci představili a názorně ukázali na několika místech, jaké škody bude případná povodeň představovat. Ukázali jsme na sklady, hromady materiálu a stavby v říčním profilu, které ničivě ovlivní retenční schopnosti řeky při povodni. Nechci, aby to znělo jako rouhání, ale přáli jsme si aby alespoň nějaká povodeň na Prahu přišla, abychom ukázali, že naše práce má své opodstatnění, a donutila tak politiky uvažovat nad hrozbou povodní v Praze.*“ (Britské listy, březen 2000).

Povodeň v roce 2002 tedy Prahu zastihla ve stavu váhání. Některé úseky Starého Města byly již připraveny a byly vybaveny tehdejší novinkou - „mobilními hradícími prvky“. Řadu dalších městských částí zastihla povodeň naprosto nepřipravené. Kupříkladu zastupitelé městské části Malá Strana nedlouho před povodněmi odmítli instalaci kotvících prvků pro mobilní zábrany a stavební úpravy dveří, oken a uliček mezi domy bezprostředně hraničících s řekou. Jiné části byly připraveny kvalitně, ale přesto situaci nezvládly. Jak je to možné?!

Například sousední Modřany měly být na povodeň připraveny technicky velmi dobře. Projekt PPO vytvořil Hydroprojekt Praha v roce 1999 na základě hydrotechnických výpočtů na matematickém modelu povodí. Nové těleso rychlotramvajové trati bylo vybaveno ve všech kritických místech kotvícími profily pro zasunutí hradicích prvků a přečerpávacími systémy pro místní potůčky. V červnu 2002 dokonce proběhl nácvik krizových opatření PPO. Přesto došlo k zaplavení chráněných ploch. Technické problémy s čerpadly, nedostatek hradidel a nakonec netěsnost dešťové kanalizace způsobila kolaps celého systému. „*V průběhu povodně byly získány především praktické zkušenosti o kritických místech, kde došlo k průnikům vody do obytných zón (chování vody ani návrhový rozsah při povodni zásadně neodpovídal matematickému modelu a ochranným opatřením).*“ Tak o selhání PPO v Modřanech hovoří závěr zprávy Povodňové komise MČ Praha 12.

Povodeň v roce 2002 byla pro mnoho lidí obrovským šokem. Vžité dogma o všemohoucí vltavské kaskádě vzalo za své. Během jediného týdne prošla povodeň nebývalých rozměrů polovinou republiky. Navzdory rozsahu si však s notnou dávkou štěstí vyžádala jen velmi malé oběti na životech. Ztráty na majetcích a ekonomice přesáhly stovky miliard korun. Lidé se více začali rozhlížet po svém okolí a ptát se, kde se stala chyba.

Hlavní viník – Vltavská kaskáda?

Je člověk schopen zmírnit rozsah povodně? Dá se využít schopnost pojmout objemové množství vody v místech o velké ploše, která by mohla zbrzdit nástup velké povodně nebo pojmout kritickou kulminační křivku? Dejme slovo opět prof. Gabrielovi:

„*Povodí Vltavy není schopno absorbovat velké povodňové špičky. Průtoky do Q1500 za vteřinu je ještě schopen úspěšně absorbovat systém Vltavských přehrad. Tehdy komplex nádrží nad Prahou zadrží a rozmělní kulminační křivku povodně natolik, že v Praze se projeví povodeň pouze symetrickým vzestupem hladiny pod hranicí Q1000. Tedy rozloží průtok Q1500 do většího časového úseku. V nádržích Vltavské kaskády není prostor pro efektivní zadržení povodně rozlivem do okolního terénu. Řeka je ve svém korytě sevřena strmým terénem, který rozliv znemožňuje. V jediném místě před Prahou vhodném k částečné retenci se bohužel rozkládá město České Budějovice.*

Možnosti samotné kaskády akumulovat povodeň jsou velmi omezené. Jednak je zabezpečena proti případnému úmyslu nebo chybě obsluhy omezením maximálního průtoku na Q500 (vše, co protéká nad tuto hranici, může přetéci teprve přes korunu hráze), což znemožňuje operativní ovládání. Zadruhé podléhá přísnému regulačnímu plánu. Ten pracuje s až třicetiletým výhledem. Ještě před rokem 1940 protékala Vltava Prahou až pětkrát menším objemem. Praha však díky růstu obyvatelstva vyžaduje stále větší průměrný průtok, než tomu bývalo v minulosti. Voda čerpaná z Vltavy do vodárny v Podolí nesmí přesahovat limitní hodnoty některých látek, které díky znečištění běžnými i průmyslovými odpady musí vodní díla ředit zvýšenými průtoky. Stejná situace vládne i pod Prahou, neboť množství škodlivin vypouštěných z čističky v Tróji musí být ředěno podle mezinárodních úmluv. Akumulovat jednoročně takové množství vody nelze, plán manipulace tedy musí počítat i s podprůměrnými srážkovými úhrny, jaké byly například v loňském roce 2003. Ten se rovnal katastrofálnímu suchu z roku 1947.“ (Volná citace rozhovoru s autorem z roku 2003).

Vltavská kaskáda s sebou ale nese další negativní jev, který byl v minulosti sice často, přesto málo zdůrazňován. Jde o zrychlení průtoku povodňové vlny. Pro názornost uvedu příklad německého Porýní. V důsledku výstavby nádrží a hrází v roce 1950 prokazatelně došlo ke zrychlení povodňové vlny. Zmiňován je např. úsek Basilei – Maxau

(u Karlsruhe), kde se v roce 1955 v důsledku vodohospodářské výstavby a cyklického souběhu kulminačních špiček z přítoků Rýna šířila povodeň 64 hodin, v letech 1993 a 1995 pak 30 hodin. Podle mínění odborníků došlo v důsledku kaskády v povodí Rýna ke zvýšení četnosti velkých povodní z dvousetletých na periodu padesátiletou. (viz *Ing. Antonín Buček CSc. a kol.: Povodně a Ekologie)*.

Stejně tak i Vltavská kaskáda urychluje systémem spojených nádob průběh povodně na Vltavě, a umožňuje tak souběh několika povodňových vln z přítoků Berounky a Sázavy. Otázka zní, zda se této vlastnosti nedá spíše využít. Dobu, po kterou kaskáda pozdržela povodeň nad Prahou, vyjádřil ředitel PV ing. Uher v televizním komentáři *(Dobré ráno – 13.srpen 2004)*. Šlo prý o osm hodin. Pokud by se tento počátek povodně neakumuloval, mohl by teoreticky zbýt prostor pro technickou regulaci špičky povodně a odlehčení kulminace přítoků, jak předkládá ing. Kubec. Samozřejmě po vhodné úpravě nádrží.

Koncepční řešení v nedohlednu

Možností a nápadů, jak posílit protipovodňovou ochranu, je řada. Avšak ucelenému řešení celého toku se prozatím, jak se zdá, nevěnuje nikdo. Namísto toho se PPO rozmělňuje na dílčí projekty lokální úrovně.

Pražský magistrát ihned po povodni oprášil staronový plán na ochranu hlavního města a nechal jej příslušnými institucemi „inovovat“ s plnou podporou Povodí Vltavy, jak proklamuje náměstek primátora radní Burgermeister. Výsledkem je změna územního plánu, který navazuje na původní plány PPO a specifikuje území určená k ochraně, rozlivu a průtoku. Vyměřuje místa, která budou chráněna aktivními prvky, a ta, která si budou muset zabezpečit majitelé, stejně jako místa, kde se protipovodňové bariéry stavět nesmí. Příkladem nám může posloužit i náš obvod. Zbraslav bude chráněna aktivními prvky, radotínský Staropramen jen tehdy, pokud si hráze firma postaví sama, a v Lahovičkách a Lahovicích se ochrana stavět nemůže vůbec. Potud se zdá být vše v pořádku.

Problém nastává, pokud se snažíme dopátrat, jaké další úpravy si současný plán PPO vyžádá. Kupříkladu v prostoru Modřanského jezu najdeme kritický profil (mapa na *www.lahovice.cz* sekce Mapy), kde se koryto Vltavy prudce zužuje. Pata jezu je z jedné strany uzavřena drážním tělesem a z druhé Strakonickou silnicí. V jejich linii stála ještě donedávna slavná „Trefilova hromada“. Ona slavná hromada, která přiměla lahovické občany k demonstracím na Strakonické silnici. Chyběla totiž politická vůle pro její odklizení. Lahovická niva, které je Zbraslav součástí, je pro Prahu klíčovou retenční plochou. Jedinou velkou plochou před Prahou (kapacita při povodni 2002 byla 55 milionů kubických metrů), která dokáže „rozlít“ špičku povodně. Její kritický profil se projevil extrémním zvýšením hladiny již na počátku a kulminační špička nebyla tak strmá jako v Praze. Rozdíl hladin při povodni tvořil na jednokilometrovém úseku Velká Chuchle – Malá Chuchle 1,8 m (měřeno od běžné hladiny Q-150). Zdvih vyvolaný tímto negativním jevem končí prokazatelně na Berounce v Černošicích a na Vltavě ve Vraném.

Byť je tento úsek povodí pro Zbraslav a celou lokalitu Prahy 12 zásadní, proběhly nedávno tiskem zprávy o zvažovaném využití zmíněného stavebního dvora k dalším komerčním účelům Pražským magistrátem.

Plány PPO se tedy omezují pouze na prvky aktivní ochrany, jako jsou zdi, hráze apod., ale neobsahují zásadní prvky ochrany pasivní, tedy odstranění nebezpečných staveb a mezideponií z říční nivy. Ty by mohly pozitivně ovlivnit hladinu kulminující řeky spolu s výškou ochranných prvků. Tím by došlo nejen ke zlevnění plánované protipovodňové hráze, ale zároveň by se snížil, tedy „zlidštil“ její negativní dopad.

Železobetonová hráz a pytle s pískem

Po povodni v roce 2002 zahrnovala plánovaná PPO na Zbraslavi stavbu protipovodňové hráze v délce 2,5 km. Přípravou technického řešení byla pověřena Brněnská společnost Aquatis. Pro představu si plánovanou zeď popišme. Založena je na jedné straně ve skalním masívu, oddělujícím lom od Záběhlic. V tomto místě překlene silnici K přehradám mobilními prvky a pokračuje v úseku přibližně padesáti metrů pevnou betonovou hrází. Další mobilní prvky překonají silnici nazpět k Záběhlicím, neboť v místech překlenutí stojí stavby v bezprostřední blízkosti silnice. Dále stavba pokračuje po vnitřním okraji vozovky k mostu Závodu míru, kde má být ukončena v nájezdovém pilíři. Na druhé straně mostu pokračuje navázáním na mimoúrovňové křížení obou komunikací. V krátkém úseku je opět přerušena v důsledku přílišné blízkosti staveb, aby pak pokračovala železobetonovou stěnou k původnímu korytu Berounky, kde se má zakotvit do pilíře starého mostu. Ten překlene hrází z pytlů plněných pískem a naváže na původní ochrannou zeď Zbraslavského zámku podél Malé řeky, která by měla být příslušně upravena.

Hloubka založení hráze 5-9 metrů dle podloží a nadzemní část by tvořila hranice povodňové linie z roku 2002 plus 30 centimetrů. Technicky plán představuje stěnu tvořenou železobetonovými prefabrikáty místy více než 14 metrů vysokými. Systém ochrany proti podtečení počítá se zřízením podpovrchové drenáže s deseti nezávislými jímkami osazenými výkonnými čerpadly. Jejich příkon 0,45 MWh by měl být kryt z přistavených agregátů. Čerpadla budu do jímek osazena jen v případě ohrožení. V době klidu budou uložena v některém skladišti Pražského mobiliáře podniku SEZAM spolu s ostatními prvky PPO. Váha samotné stěny by však měla redukovat podtečení na absolutní minimum tlakem na podložní sediment. Cena: 650 milionů korun. Zdroj: úvěr u Evropské Investiční Banky.

V průběhu roku 2004 odhodlání Pražského magistrátu stavět ochrannou zeď začíná slábnout. „Problém máme zatím s územím Zbraslavi a Chuchle, kde nám vycházejí obrovské peníze na ochranu poměrně malého území,“ nechal se slyšet například náměstek primátora ing. Jan Burgermeister. Na konci října dokonce sám mlhavě naznačil v rozhlasovém rozhovoru, že PPO Zbraslavi bude řešena jinak, než bylo původně naplánováno, a to z důvodu vysokých investičních nákladů. Proslýchá se že by ochrana Zbraslavi nakonec mohla být řešena jen nadzemní betonovou stěnou, uchycenou k zemnícím pilířům, s podzemní částí izolovanou proti podtečení vrstvou jílovitých hmot. Tuto znepokojivou informaci se zatím nepodařilo ověřit, neboť pan náměstek na dotazy konkrétně neodpovídá.

Řešení se odkládá

Jaký postoj k plánu a jeho proměnám zaujímá zbraslavská politická reprezentace? Za všechny jej vyjádřila slova nejmenovaného vlivného zastupitele: „Sice o ní nic nevím, ale rozhodně ji podporuji.“ Občanské sdružení působící na Zbraslavi již před půl rokem předložilo návrh místnímu zastupitelstvu, aby rada požádala magistrát o vyhotovení nezávislého posudku vlivu stavby na hydrogeologické podmínky v chráněném území, jak bylo navrženo nezávislými odborníky. Zastupitelstvo valnou většinou návrh přijalo. Na následném zasedání zastupitelstva však radní mimoděk sdělili: „Na doporučení Magistrátu jsme od zhotovení nezávislého posudku upustili.“

Poté politickou scénou otřásla Petice proti plánované výstavbě Zbraslavské „zdi“. Její autoři poukazují na nesrovnalosti v projektu, na složitost instalace a správy celého komplexu, který by se vlivem času mohl stát pomníkem iracionálního nátlakového jednání. Jako další důvod ke svému vystoupení označují neexistenci dalších řešení ochrany území. Petice byla několikrát (ať mylně či záměrně) označena jako petice, která se staví proti všem prvkům ochrany obyvatelstva Zbraslavi. Korunu všemu nasadil starosta Valenta výrokem, že petice „byla sepsána lidmi které povodeň v srpnu 2002 nepostihla.“ (LN říjen 2004).

Protipetice, která reagovala na první podpisovou akci, se soustředila na výzvu „pomozte postiženým ochránit své domovy“. Staví se bezvýhradně za výstavbu zdi a vyjadřuje plnou důvěru v technické řešení předložené společností Aquatis. Jako další podstatný důvod uvádí financování celého projektu z fondů Evropské unie. To se však bohužel nezakládá na pravdě. PPO Zbraslav je financována pouze běžným úvěrem EIB. Pokud by o přímou podporu EU Česká republika projevila zájem, muselo by jít o nadnárodní projekt ochrany Labe a jeho přítoků. Na německé straně o případnou spolupráci zájem je. Obzvláště po zkušenostech s probíhajícím projektem Rýn v Německu a Seina ve Francii. Česká strana se o ni však nezajímá, neboť by s sebou přinesla přísné dodržování vyhlášek a zákonů o stavební aktivitě ve vymezených pásmech. To by znamenalo celou řadu stavebních úprav stávajících komunikací a staveb, kterými se záplavová území jen hemží. A to se v Čechách příliš nenosí. (Pro příklad nemusíme daleko: například plánované využití Stavebního dvora v Lahovicích jako překladiště a mezideponie vytěženého štěrkopísku z místní nivy.)

Jisté rozuzlení přinesl až shora zmíněný výrok náměstka primátora. Zřejmě si obě strany sporu nyní uvědomují, že přesně neví, proti čemu nebo pro co vlastně bojují. Nikdo totiž prozatím netuší, jak bude upravený projekt PPO Zbraslav vypadat. Jedno je však jisté, změna projektu výstavbu pozdrží.

Tomáš Pelikán

O čem se mluví?

Další téma na obzoru:
Vše o Domu s pečovatelskou službou!

Jen dál – močálem černým podél bílých skal!

stručná zpráva o stavu místní politiky těsně před polovinou volebního období

Na vlastní oči

Všichni ti, kteří se alespoň letmo zajímají o stav místní politiky, měli před sebou do nedávna vskutku truchlivý obraz: starosta nestarostuje, radní na veřejnosti nemluví, tajemnice není schopna napsat dopis bez chyby a vládnoucí koalice se ani po dvou letech nenamáhá předložit své „programové prohlášení“, tedy výčet úkolů, kterým se chce věnovat. Na počátku roku 2004 podává skupina občanů hromadnou žádost o odstoupení současného vedení a o neblahých poměrech na zbraslavské radnici informuje i celopražský tisk. Pro ty, kteří dosud nepodstoupili to dobrodružství, aby viděli zasedání zastupitelstva na vlastní oči, jediný příklad, který mluví za vše: Když při posledním veřejném jednání zastupitelstva na konci roku 2003 jeden ze členů rady navrhl, aby zastupitelstvo odsouhlasilo odměny pro vedení obce, rozlehl se sálem takový smích, že svůj návrh okamžitě z jednání stáhl.

Díky novým poměrům sil v místním zastupitelstvu a odlivu zájmu veřejnosti o veřejná jednání, je od prvního září 2004 vše jinak. Nenápadný přesun hlasů v zastupitelstvu ve prospěch vládnoucí koalice Občanských demokratů a Nezávislých a zcela pochopitelný odliv zájmu otrávené veřejnosti umožňují, aby si koalice v zastupitelstvu v pohodlí a v tichosti odhlasovala, co potřebuje.

Samé dobré skutky

Posílená koalice nastoupila po prázdninách do boje pod heslem: Díky devíti hlasům můžeme „prosadit řadu rozumných a smysluplných návrhů“ (viz prohlášení A. Háněla uveřejněné v srpnových Zbraslavských novinách). Nejsem Sibyla, ale po dosavadní zkušenosti s koalicí jsem odhadoval, že má na mysli ony vytoužené odměny pro vedení obce. Nezklamal jsem se. Mimo program byly prvního září navrženy k odsouhlasení odměny pro vedení obce (tedy ty, které čekaly na nové poměry již od loňského roku – a pak že není místní politika o penězích...). Je asi zbytečné dodávat, že byly schváleny.

Bez zajímavosti však není, že se jednalo ne o druhý, ale již o třetí pokus, jak se dostat k „zaslouženému ocenění za dobrou práci“. Podruhé se svůj návrh ohledně odměn pokusila koalice prosadit při červnovém zasedání. Opozice argumentovala, že návrh není ničím podložen a přímo na jednání zformulovala kompromisní protinávrh, který by umožnil použít vyčleněné prostředky (jedná se zhruba o 80 tisíc pro starostu, místostarostu, členy rady a předsedy komisí a výborů) na obnovu dětských hřišť, která nevyhovují evropským normám a radnice není schopna „najít“ pro ně alespoň nějaké peníze. Nemusím snad dodávat, že koalice byla všemi hlasy proti – pravděpodobně si myslí, že obecné blaho je politická záležitost a předmět hlasování. Bylo by už asi sebemrskačství dodávat, že jiné radnice (například blízká Praha 5) aktivně budují dětská hřiště podle nových bezpečnostních norem.

Všichni za jeden provaz?
aneb Jak se rodí občanská společnost

Ty tam jsou časy, kdy na prvních veřejných zasedáních občané nechápali situaci „rozhádaného zastupitelstva“, odmítali „hru na opozici“ a požadovali svornost všech zastupitelů. V celé řadě kauz se později občané na opozici obraceli, aby hájila jejich zájmy. Opozice tak v praxi potvrdila oprávněnost své existence a mnozí lidé to už pochopili. Lidé postupně získávají zkušenosti při prosazování svých požadavků. Občané nespokojení se současnou apatií, s tím, že řada věcí, které jsou jinde samozřejmostí, stále na Zbraslavi chybí, se učí, že nestačí mít „nápad“, ale že je potřeba politická síla pro jeho prosazení. Je věcí místní komunity, kolik a jak kvalitní politickou sílu na změnu poměrů nashromáždí.

Rozvoji občanského sebevědomí možná brání v českých zemích zažitá úcta k úřadu. Přestože v mnoha situacích umí lidé formulovat a bránit své zájmy, úřad je pro mnohé stále úřad s velkým písmenem. Sice již do něj nevstupují s nábožnou úctou, ale bojí se využívat vztah klient a poskytovatel služby. Zatímco u občanů se jedná o změnu „návyku“, na straně poskytovatelů služeb, tj. placených představitelů samosprávy a pracovníků úřadu, jde v případě nerespektování klienta o hrubou neprofesionalitu. V našich malých poměrech si to navíc ne vždy uvědomují. Zvláště zastupitelé vládnoucí zbraslavské koalice nevykazovali v první polovině volebního období snahu sloužit občanům, nikoliv své funkci.

Pro část veřejnosti je též stále překvapením, že zasedání zastupitelstva jsou jen jednou, a dokonce tou menší částí práce zastupitele. Zastupitelstvo jako stroj na hlasování, místní politika jako něco, co se mne netýká anebo přinejmenším na to nemám čas a ono to nakonec nějak dopadne... Za tento náhled na věc se mnozí ani po patnácti letech nedostali. Zásadní část práce zastupitelstva se odehrává v komisích a výborech – zde právě by se měla místní politika dostat k řešení místních problémů. Zatímco komise a výbory opozice pracovaly vzorně a podávaly písemnou průběžnou i výroční zprávu veřejnosti, koalice se touto maličkostí nezabývá, a dokonce hlasovala proti požadavku přednést písemnou roční zprávu o činnosti. Završením tohoto tristního stavu je na rychlo zřízená komise majetková. Zdá se sice, že se pustila s vehemencí do práce a informuje nás o tom prostřednictvím Zbraslavských novin, nicméně o tom, v jakém stavu je správa majetku obce, svědčí poslední kuriozita. Budova, kde sídlí místní úřad, je prý v nabídce k prodeji u jisté realitní kanceláře. Nikdo pravděpodobně nepohlídal, zda je radnice správně zapsána na listu vlastnicví, proč taky, když je přeci nás všech...

Rytířské mravy

Předpokládejme, že i politické soupeření by mělo mít jistá pravidla a kulturu. Při soubojích fyzických se v minulosti dokonce mluvilo o rytířských mravech. Kde se tedy bere ona současná touha „zašlapat opozici“? Při každé vhodné příležitosti se nám naznačuje, že se lidé na Zbraslavi dělí na ty, co jdou s námi (rozuměj s koalicí, která je u moci) a proti nám. Je odmítána jakákoliv poctivá diskuse a koalice dokonce neváhala oprášit slovník normalizačního Rudého práva. Názory a informace, které koalici „nevyhovují“, označuje za zlobu a zášť, případně za kalení vody či rozlévání špíny. Koalice v jednom případě neváhala podat i podnět k přestupkové komisi!

Zdravé poměry se přitom rodí ze vzájemné diskuse vedené při oboustranném respektu. To vše je možné zahrnout do pojmu politická kultura, kterou společně spoluvytváříme. Zvláště v komunální politice by nemělo hrát prim, jakou barvu politického dresu kdo vyznává. Prozatím jsou rytířské mravy minulosti nedosažitelnou hodnotou.

Husákovy děti (malá odbočka)

Na otázku, zda nejsme po 15 letech demokracie nějak moc u dna, existuje odpověď. Podle sociologů je třeba výměny celé jedné generace, aby se poměry opravdu změnily a patnáct let je právě ona polovina pomyslné generační výměny. Ti, kteří v minulých volbách vsadili v dobré víře na to dát hlas mladým, jistě netušili, že po dvou letech se bude ve společnosti mluvit o politických jupících a Husákových dětech. Tento spontánně vzniklý pojem dostatečně názorně vystvětluje to, co bylo dosud nepochopitelné. Označuje skupinu mladých úspěšných mužů, kteří ovládli technologii moci a nemají žádné jiné cíle, než si ji udržet a využívat jejích výhod. I naše Zbraslav má přirozeně své Husákovy děti. Vládnoucí koalice – chcete-li na příští dva roky HDZ (Husákovy Děti Zbraslav) jsou logickým výsledkem toho, že demokratické poměry jsou nehotové a umožňují, aby se někdo vezl i v místní politice jako na tobogánu. Vraťme se však nohama na naši zbraslavskou zem a položme si otázku, jak to asi bude dál u nás vypadat.

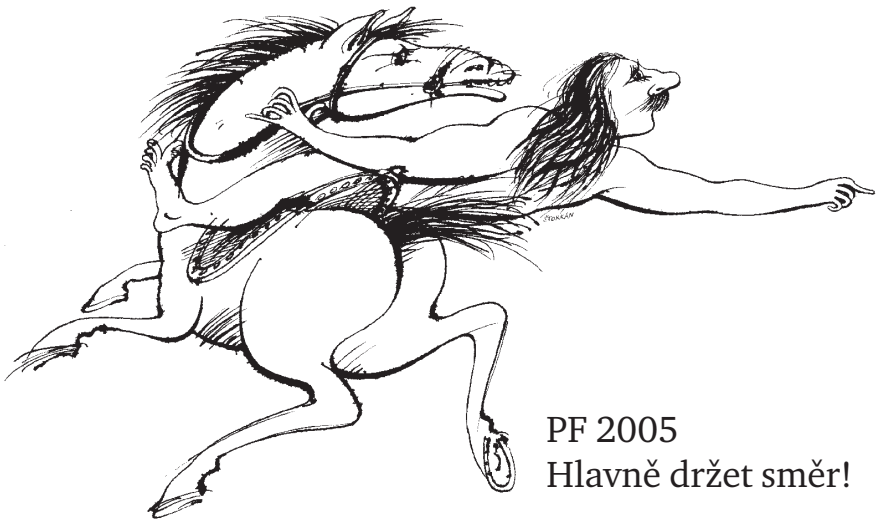

PF 2005
Hlavně držet směr!

Jak dál?

Jak se dál bude pokračovat v místní politické bídě? Členové vládnoucí koalice vsadili na jisté a pohodlné hlasování. Pravděpodobně je doplní o vzájemné poplácávání se po rameni a o vyhlašování toho, jak jsou dobří. Mám zde na mysli vylepšování si vlastního obrazu bez nutnosti koncepční práce pro obec. K tomuto účelu ostaně velmi dobře slouží i Zbraslavské noviny. Po rezignaci Františka Kadlečka se politický doping – radost z převahy hlasů – stává pro vládnoucí koalici Občanských demokratů a Nezávislých denním chlebem.

Uplynulé dva roky byly lemovány sliby a nesplněnými usneseními doplněnými o drzý požadavek, aby je „vyčíslil“ kontrolní výbor. Žádné předkládané návrhy, natož skvělé a zamítnuté, si nepamatuji... Budoucnost je však vždy nejistá a může nás překvapit mnohými směry.

Jiří Ryba, září 2004

BARABIZNA
RESTAURANT – CAFÉ
SPECIALITY MEXICKÉ A PROVENSÁLSKÉ KUCHYNĚ ZA SUPER CENY
Pod Špitálem 363, 156 00 Praha 5-Zbraslav • Rezervace tel.: 257 921 362
www.barabizna.cz • Otevřeno denně od 11.00 do 23.00 • Jezte - pijte - oslavujte

Vážení hosté, děkujeme Vám za Vaši dosavadní přízeň
Doufáme, že jste u nás byli vždy spokojeni a těšíme se na Vaši návštěvu v roce 2005!

Zámecká restaurace KOTVA

Vážení a milí hosté!
Dovolili jsme si pro Vás připravit sváteční menu na Štědrý den a Silvestra.

Budete-li nás chtít navštívit v těchto dnech a strávit pár svátečních chvil v naší restauraci ve společnosti svých přátel, zanechte prosím své objednávky u obsluhujícího personálu.

Těšíme se na Vaši návštěvu
Zámecká restaurace KOTVA

Caffé bar
ROMANCE
zve na výbornou kávu a ještě lepší italský desert!
U Národní galerie 469
tel.: 777 271 206

Advent a Vánoce

přehled církevních, kulturních a sportovních akcí

2. 12. **Koncert žáků** ZUŠ v DJK od 18 h.
4. 12. **Mikulášské zábavy** od 15 a 19 h. v sokolovně
5. 12. **Zbraslavský běh** na Závisti od 10 h.
5. 12. **Vánoční hvězda** koncert Vojtěcha a Ireny Havlových od 16 h. v zámku
9. 12. **Adventní koncert** od 19 h. v zámku (hraje symfonický orchestr ZUŠ Na Popelce a zpívá Pražský smíšený sbor a sólisté)
11. 12. **Vánoční turnaj** v judo v ZŠ Nad parkem
11. 12. **Loutková pohádka** Strašidýlko z Metervillu v DJK od 15 h.
16. 12. **Koncert** ZUŠ v DJK od 18 h.
18. 12. **Vánoční pohádka** pejska a kočičky v DJK + vánoční program **Zbraslavské vánoce** (vánoční zpívání se sborem ZUŠ, hudební vystoupení a možná malý ohňostroj) před divadlem od 15 h. do setmění
18. 12. **Česká mše vánoční** na zámku od 18 h.
19.–22. 12. **Vánoční štafeta dobré nálady** (19. start v ulici B. Stárkové, 20.–21. v ulici U NG, 22. v ulici Z. Nyplové). Vždy od 17 do 18 h.
21. 12. **Koncert** pěveckého oddělení ZUŠ v DJK od 18.30 h.
24. 12. **Vigilie** pro děti od 16 h. v kostele sv. Jakuba
24. 12 **Vystoupení pozounérů** na věži kostela Husova sboru od 21.30 h.
24. 12. **Půlnoční mše** v Husově sboru (od 22 h.)
24. 12. **Půlnoční mše** v kostele sv. Jakuba
26. 12. **Malý vánoční koncert** v Husově sboru od 16 h.
26. 12. (?) **Tichá noc**, koncert pražské mobilní zvonohry P. Manouška (hraje R. Rejšek) na Zbraslavském nám. od 17.30 h.

Změna programu vyhrazena

Předvánoční čas je i časem k zamyšlení

Ptám se sama sebe, co vlastně pro mne a pro lidi kolem mne Vánoce znamenají? Mají ale lidé vůbec čas v nekonečném předvánočním kolotoči nákupů a domácího úklidu najít si chvilku na to, aby si položili tuto otázku?

Jak se zdá, jde tu hlavně o nákupy. Barevné žárovičky blikají doma za oknem, ale neon reklam a halogenová svítidla obchodních rájů lidi přitahuje a vábí mnohem účinněji. V televizi se střídá reklama s parodií na Ježíška s reklamou, kde hovoří americký Santa Klaus. To vše má člověka dovést k utrácení pracně vydělaných anebo „lehce“ zapůjčených peněz. Nakonec tedy moderní člověk povzbuzen reklamou vybíhá ze své útulné jeskyně tak, jako kdysi jeho předek lovec a sběrač, aby v úrodné nivě obchodních megadomů opatřil vše potřebné pro spokojené Vánoce. Večer obtížen předvánoční kořistí vrací se unaven domů. Nejsou však Vánoce také vyhlašovanými svátky klidu, míru a nového zrození? Není tu něco jako tajemství Vánoc? Umí vůbec tento duchovní rozměr moderní člověk prožít? Svět nás natolik zahlcuje hlukem, spěchem a nekonečnou nenasytností touhy po blahobytu, až se zdá, že se v něm utopí všechno tajemství a jas Vánoc.

Není to tak, nakonec přijde Štědrý večer a nad městem se ozvou tóny pozounů a lidé přichází ke kostelu. Přichází, aby poslouchali starodávné melodie, jež stále každý zná, starobylé písně o tom, že se narodilo děťátko, že nad námi svítí Hvězda. Tichem zní písně vyzývající k cestě do Betléma, vyzývající k oslavě události, která může změnit náš dosavadní život. A ona ho opravdu mění, jestli ne napořád, tak alespoň pro tu krátkou chvíli Štědrého večera. Mnozí tu noc zavítají i dovnitř do kostela, kde už tak dlouho nebyli anebo ještě nebyli. Jejich myšlenky se pak na chvíli zaobírají tajemstvím zrození a života vůbec, smyslem vzájemnosti a hodnotou vzájemné blízkosti.

A tak se opakovaně každý rok stávají Vánoce důvodem být se svými blízkými, myslet na ně a jejich štěstí. To je ta tajemná podstata svátku Vánoc, to jsou ty původní „nemoderní“ Vánoce, na které se tak těšíme a tak neohrabaně před nimi utíkáme. Vánoce jsou pro nás darem a my díky nim máme šanci vpustit do svých srdcí klid a mír.

Šťastné a klidné Vánoce všem čtenářům Listů přeje Ludmila Kašparová, Husův sbor Zbraslav.

Budou i letos Zbraslavské Vánoce?

Na tuto otázku, kterou nám občas někdo položí, je odpověď jednoduchá – ano budou. Program s tímto názvem proběhne v sobotu 18. prosince od 15 hodin před divadlem Jana Kašky. Některé akce minulých *Zbraslavských Vánoc* však musíme oželet – je nám poněkud líto že nebude živý Betlém či veřejná sbírka pro Dětský domov Charlotty Masarykové. Je škoda nepokračovat v něčem, co mělo úspěch, proto bychom chtěli alespoň uspořádat vánoční koncert zvonohry pana Petra Manouška a zachovat tradici vystoupení pozounérů. V těchto věcech se však neobejdeme bez finanční podpory radnice, a proto se na ní obracíme se žádostí o spolupráci.

Těšíme se, že si přijdete na Štědrý večer poslechnout koledy znějící z věže kostela a navštívíte půlnoční mši. Předem Vám děkujeme za Vaše dary na podporu výše zmíněných i dalších našich aktivit, kterými se snažíme přispět k zpříjemnění života na Zbraslavi. Těšíme se na společně prožité Vánoce.

Za Radu starších Husova sboru Zbraslav
JUDr. Dana Kořínková a PhDr. Jiří Ryba

LISTY MĚSTSKÉ ČÁSTI ZBRASLAV – informační zpravodaj pro občany Zbraslavi, Lahoviček a Lahovic. Vydal Jiří Ryba na základě živnostenského oprávnění jako příležitostný tisk.
Mimořádné vydání, listopad–prosinec 2004. Adresa vydavatele: U Národní galerie 469, 156 00 Zbraslav-Praha5. Redakční rada: Prof. Miloslav Petrusek – předseda, Eva Čápová, Tomáš Pelikán, Jiří Ryba.
Adresa redakce: rybajiri@volny.cz. Ilustrace: Rudolf Štorkán. Grafická úprava a sazba: studio Designiq. Tisk: ÚJI a.s., Zbraslav, Elišky Přemyslovny 379. Výtisk a distribuce zdarma.